

RP 114

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Rumänien i oktober 1998 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på egen skattelagstiftning grundade beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas. Vidare finns i avtalet bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering och om utbyte av upplysningar om beskattning.

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING**1. Nuläget**

Mellan Finland och Rumänien ingicks den 18 augusti 1977 ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 68/1978). Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1979.

Till följd av den utveckling inom området för undvikande av dubbelbeskattning som har ägt rum bör gällande dubbelbeskattningsavtal med Rumänien anses vara föråldrat och sålunda i behov av översyn. Dessutom har efter avtalets undertecknande i både finsk och rumänsk skattelagstiftning gjorts väsentliga ändringar. Av dessa skäl har det varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Rumänien.

2. Beredningen av ärendet

Förhandlingar om ett avtal inleddes i Bukarest i september 1996. Förhandlingarna fortsattes i Helsingfors i augusti 1997, varvid som avslutning på förhandlingarna ett på engelska språket upprättat avtalsutkast paraferades. Slutligen har avtalsutkastet ännu setts över i vissa delar genom skriftväxling.

Avtalet undertecknades i Helsingfors den 27 oktober 1998.

Avtalet följer huvudsakligen den modell för bilaterala dubbelbeskattningsavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avvikelserna från modellen gäller bl.a. beskattningen av dividend, ränta, royalty och inkomst från självständig yrkesutövning. En del av avvikelserna innebär att till den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör har givits en något mer omfattande beskattningsrätt än vad OECD:s modellavtal förutsätter. Denna utvidgning av beskattningsrätten, som bör ses som en eftergift till förmån för Rumänien, kan emellertid anses vara motiverad när strukturen hos Rumäniens näringsliv beaktas.

Både Finland och Rumänien tillämpar skatteavräkningsmetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalsslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsätts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i fråga om Finland härvid att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll

Artikel 1. I artikeln definieras de personer som avtalet är tillämpligt på. Artikeln överensstämmer med OECD:s modellavtal. Avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. I vissa fall kan avtalet indirekt tillämpas även på person med hemvist i tredje stat. De upplysningar som utbyts enligt artikel 25 om utbyte av upplysningar kan nämligen gälla personer som inte har hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2. De skatter som avtalet är tillämpligt på definieras och anges i denna artikel. Förmögenhetsskatter innefattas inte i avtalets tillämpningsområde, eftersom någon allmän förmögenhetsskatt inte förekommer i Rumänien och internationell dubbelbeskattning sålunda inte kan uppkomma i fråga om förmögenhet.

Artiklarna 3 5. I dessa artiklar definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Med vissa avvikelser överensstämmer artiklarna med OECD:s modellavtal. Allmänna definitioner finns i artikel 3. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. Bestämmelserna i denna artikel avviker till sin lydelse från OECD:s modellavtal bl.a. i det hänseendet att i fall av dubbelt hemvist i fråga om annan person än fysisk person bestäms hemvistet genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna. Uttrycket "fast driftställe" som är viktigt speciellt för tillämpningen av artikel 7 om beskattningen av inkomst av rörelse, definieras i artikel 5.

Definitioner förekommer även i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras exempelvis uttrycken "dividend", "ränta" och

"royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomstslag (artiklarna 10, 11 och 12).

Artikel 6. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs enligt artikeln bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Artikel 7. Enligt denna artikel får inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat förvärvar beskattas i den andra avtalsslutande staten endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Begreppet fast driftställe definieras i artikel 5. Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar i avtalet, tillämpas på dessa inkomster de specialbestämmelser som avses här (stycke 5).

Artikel 8. Artikeln innehåller i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar av internationell sjöfart eller luftfart beskattas endast i denna stat, även i fall då inkomsten är hänförlig till fast driftställe som företaget har i den andra avtalsslutande staten (stycke 1). Med avvikelse från OECD:s modelavtal beskattas inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användning, underhåll eller uthyrning av container, beskattas endast i denna stat. Denna regel tillämpas emellertid inte, då containern används uteslutande mellan platser i en avtalsslutande stat (stycke 2).

Artikel 9. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 31 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Artikel 10. Dividend får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist. Dividenden får beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Härvid har skatten i källstaten begränsats till 5 procent av dividendens bruttobelopp. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 1 punkt a.

Bestämmelserna i artikel 10 stycke 1 tillämpas för närvarande endast på dividend som betalas från Rumänien till Finland. Enligt stycke 2 tillämpas detta stycke så länge som fysisk person bosatt i Finland är enligt finsk lagstiftning berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som i Finland hemmahörande bolag har betalat. Härvid är dividend från bolag med hemvist i Rumänien undantagen från skatt på dividend som påförs i Finland. Bestämmelserna motsvarar den praxis som Finland för närvarande tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 11. Ränta får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av räntan har hemvist (stycke 1). Räntan får enligt stycke 2 emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör (källstaten), om den inte är fri från skatt där med stöd av stycke 3. Enligt sistnämnda stycke beskattas inte ränta i källstaten om det lån på vilket räntan betalas är sådant som avses i detta stycke eller om mottagaren av räntan är en avtalsslutande stat, ett offentligrättsligt samfund i denna stat eller ett sådant penning- eller kreditinstitut som avses i detta stycke. Enligt bestämmelserna i stycke 2 får skatten i källstaten uppgå till högst 5 procent av räntans bruttobelopp, om inte bestämmelserna i stycke 5 är tillämpliga. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i

enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 1 punkt a. För Finland har bestämmelserna om källstatens beskattningsrätt knappast någon praktisk betydelse redan av den anledningen att fysisk person som inte är bosatt i Finland och utländskt samfund enligt 9 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/92) endast i vissa sällsynta fall av ringa betydelse har att erlägga skatt i Finland på ränta som har förvärvats här.

Artikel 12. Royalty får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av royaltyn har hemvist (stycke 1). Med avvikelse från OECD:s modellavtal får enligt stycke 2 emellertid s.k. industriell royalty beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör (källstaten). Härvid får skatten i källstaten uppgå till högst 2,5 procent av royaltyns bruttobelopp om royaltyn betalas för nyttjandet av eller rätten att nyttja programvara eller industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning och till högst 5 procent av royaltyns bruttobelopp i övriga fall, om inte bestämmelserna i stycke 4 är tillämpliga. Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom samt för nyttjandet av gruva eller annan naturtillgång beskattas enligt artikel 6. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 1 punkt a.

Artikel 13. Beskattningen av realisationsvinst regleras i artikeln. Vinst på grund av överlåtelse av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen (stycke 1). Med sådan vinst likställs enligt stycke 2 i artikeln bl.a. vinst på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis vinst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom överlåtelse av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av röreseltillgångarna i fast driftställe eller stadigvarande anordning som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat (stycke 3). Vinst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom överlåtelse av skepp, luftfartyg eller container, som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp, luftfartyg eller sådan container, samt överlåtelse av annan än sådan egendom som uttryckligen nämns i denna artikel, beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist (styckena 4 6).

Artikel 14. Inkomst av självständig yrkesutövning beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist, om han inte i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, till exempel mottagningseller kontorslokal, för att utöva verksamheten. I det sistnämnda fallet får den inkomst som är hänförlig till den stadigvarande anordningen beskattas i den stat där denna stadigvarande anordning är belägen. Därutöver får med avvikelse från OECD:s modellavtal inkomsten beskattas i den stat där verksamheten utövas, om inkomsttagaren vistas i denna stat för att utöva verksamheten under mer än 183 dagar under en tolv månadersperiod, även om han inte har någon stadigvarande anordning där. Motsvarande bestämmelser finns även i vissa tidigare dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått.

Artiklarna 15 17. De bestämmelser om enskild tjänst (artikel 15), styrelsearvode (artikel 16) samt artister och idrotts- och sportutövare (artikel 17) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa preciseringar och avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 18. Pension på grund av enskild tjänst beskattas

enligt huvudregeln i stycke 1 endast i mottagarens hemviststat. Enligt stycke 2 i artikeln beskattas emellertid pensioner och andra förmåner samt livränta enligt lagstiftningen om social trygghet i en avtalsslutande stat endast i denna stat. Denna undantagsbestämmelse innebär att bl.a. APL-arbetspension som betalas till mottagare med hemvist i Rumänien beskattas endast i Finland. Denna reglering svarar mot den praxis som Finland strävar efter att tillämpa i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 19. Inkomst av offentlig tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 punkt a endast i den avtalsslutande stat från vilken betalningen sker. Motsvarande huvudregel gäller enligt stycke 2 punkt a i fråga om pension på grund av sådan tjänst. I fall som avses i stycke 1 punkt b och stycke 2 punkt b beskattas emellertid löneinkomst och pension endast i mottagarens hemviststat. Under de förutsättningar som anges i stycke 3 beskattas åter inkomst av offentlig tjänst och pension på grund av sådan tjänst bland annat enligt bestämmelserna om inkomst av enskild tjänst respektive pension på grund av sådan tjänst.

Artikel 20. I artikeln finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärvas av studerande och praktikanter. Stycke 1 i artikeln överensstämmer till sakligt innehåll med OECD:s modellavtal. Stycke 2 i artikeln, som berör skattefrihet för arbetsinkomst, är sedvanlig och ingår i flera dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått under senare år.

Artikel 21. Inkomst som inte har behandlats i artiklarna 6 20 beskattas enligt huvudregeln endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av inkomsten har hemvist.

Artikel 22. Skatteavräkningsmetoden är enligt artikeln i båda avtalsslutande staterna i Finland huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Bestämmelserna i fråga om Finland finns i stycke 1 och bestämmelserna i fråga om Rumänien i stycke 2. Bestämmelserna i stycke 1 punkt a av artikeln bygger på den i avtalet omfattade principen att mottagare av inkomst beskattas i den avtalsslutande stat där han har hemvist (hemviststaten) även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i den andra avtalsslutande staten (källstaten). Från den skatt som utgår i hemviststaten avräknas emellertid den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i källstaten. I fråga om undanröjande av dubbelbeskattning gäller ytterligare vad som bestäms i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995). Skatteavräkningsmetoden tillämpas givetvis inte i de fall när dividenden är undantagen från finsk skatt med stöd av bestämmelserna i stycke 1 punkt b. Bestämmelserna i stycke 1 punkt c innebär att den s.k. treårsregeln i 11 § 1 mom. inkomstskattelagen har tagits in i avtalet.

Artiklarna 23 26. De bestämmelser om förbud mot diskriminering (artikel 23), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 24), utbyte av upplysningar om beskattning (artikel 25) samt medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat (artikel 26) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa ringa avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 27. Bestämmelserna om avtalets ikraftträdande ingår i denna artikel.

Artikel 28. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel. Avtalet skall vara i kraft tills vidare.

2. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de

avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Efter ikraftträdandet tillämpas avtalets bestämmelser i båda avtalsslutande staterna, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, samt i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Nuvarande avtal mellan Finland och Rumänien upphör att gälla vid den tidpunkt fr.o.m. vilken bestämmelserna i det nya avtalet blir tillämpliga.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Flera bestämmelser i avtalet avviker från gällande skattelagstiftning. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i det i Helsingfors den 27 oktober 1998 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i det i Helsingfors den 27 oktober 1998 mellan Republiken Finland och Rumänien ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommit.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 22 oktober 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

(Översättning)

AVTAL

**mellan Republiken Finland och Rumänien för att undvika
dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst**

Republiken Finlands regering och Rumäniens regering,
som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning
beträffande skatter på inkomst,
har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en
avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs för
en avtalsslutande stats, dess lokala myndigheters eller
administrativa-territoriella enheters räkning, oberoende av det
sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som utgår på
inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, däri inbegripet
skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast
egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet
tillämpas, är:

a) i Finland:

- 1) de statliga inkomstskatterna;
- 2) inkomstskatten för samfund;
- 3) kommunalskatten;
- 4) kyrkoskatten;
- 5) källskatten på ränteinkomst; och
- 6) källskatten för begränsat skattskyldig;
(nedan "finsk skatt");

b) i Rumänien:

- 1) skatten på inkomst för fysiska personer;
- 2) vinstskatten;
- 3) skatten på lön och annan liknande ersättning;
- 4) skatten på jordbruksinkomst;
- 5) skatten på dividend; och
- 6) skatten på inkomst som erhållits från Rumänien av person
som inte har hemvist i Rumänien;
(nedan "rumänsk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak
likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid
sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna
som avses i stycke 3. De behöriga myndigheterna i de
avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla
ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid

tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Finland enligt finsk lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag samt i vattnen därpå;

b) "Rumänien" åsyftar Rumänien och anger, då det används i geografisk bemärkelse, Rumäniens territorium häri inbegripet dess territorialhav samt de övriga sjöområden (den angränsande zonen, kontinentalsockeln, den ekonomiska zonen) över vilka Rumänien enligt sin interna lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten utövar suveränitet, suveräna rättigheter och jurisdiktion i fråga om utforskning och utnyttjande av naturtillgångar, biologiska tillgångar och mineraltillgångar i havsvattnen, på havsbotten och i dess underlag inom dessa sjöområden;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "medborgare" åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;

2) juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

g) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

h) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet;

2) i Rumänien finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning, plats för registrering eller annan liknande omständighet, och inbegriper också denna stat och offentlighetsrättsligt samfund eller lokal myndighet eller administrativ-territoriell enhet i denna stat. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i

denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse och bestämmer det sätt på vilket avtalet skall tillämpas på denna person.

Artikel 5 *Fast driftställe*

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) försäljningsställe;
- f) verkstad; och
- g) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;
- d) försäljning av företaget tillhöriga varor, som utställs i samband med en tillfällig mässa eller utställning då varorna säljs inom en månad efter stängningen av mässan eller utställningen;
- e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;
- f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;
- g) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet

uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) f), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) och c) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid byggnad, tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

c) Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att besitta bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter (andra utgifter än sådana utgifter som inte skulle vara avdragsgilla om det fasta driftstället varit ett förstående företag) som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

5. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användning, underhåll eller uthyrning av container (häri inbegripet släpvagn, pråm och motsvarande utrustning för transport av container) för varutransport, beskattas endast i denna stat, utom då containern används för varutransport utslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation och på ränta från fonder som utslutande hänför sig till användningen av skepp eller luftfartyg.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller

finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar och i överensstämmelse därmed beskattar inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10 *Dividend*

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 5 procent av dividendens bruttobelopp.

2. Så länge fysisk person bosatt i Finland är enligt finsk skattelagstiftning berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som bolag bosatt i Finland har betalat, beskattas dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Rumänien, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, endast i Rumänien, om personen med hemvist i Rumänien är den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

4. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

6. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande

anordning i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Röntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verkliga innehavaren av förmånen av röntan är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 5 procent av röntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 beskattas

a) ränta, som härrör från Rumänien, endast i Finland, om röntan betalas till

1) Finska staten, finsk lokal myndighet eller finskt offentlighetsligt samfund;

2) Finlands Bank;

3) Fonden för industriellt samarbete Ab (FINNFUND) eller annan likartad inrättning som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna sinsemellan kan komma överens om;

4) person med hemvist i Finland för en statligt understödd kredit vars villkor är fastställda i enlighet med OECD:s anvisningar för offentligt understödda krediter eller för annat statligt understött lån eller annan statligt understödd kredit som regleras i liknande internationellt godtagna anvisningar för offentligt understödda krediter;

b) ränta, som härrör från Finland, endast i Rumänien, om röntan betalas till

1) Rumäniens regering;

2) administrativ-territoriell enhet;

3) Rumäniens Nationalbank;

4) Rumäniens export-importbank (EXIMBANK OF ROMANIA);

5) person med hemvist i Rumänien för ett statligt understött lån eller en statligt understödd kredit vars villkor är fastställda i enlighet med internationellt godtagna anvisningar för offentligt understödda krediter;

6) inrättning vars kapital helt ägs av Rumäniens regering eller en av dess administrativa-territoriella enheter och som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna sinsemellan kan komma överens om;

c) ränta, som härrör

1) från en avtalsslutande stat och utgår på ett lån för vilket borgen utfärdats av sammanslutning som nämns eller avses i punkt a) eller punkt b), och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, endast i denna andra stat;

2) från Rumänien och utgår på ett lån för vilket borgen utfärdats av Statsgaranticentralen, och som betalas till person med hemvist i Finland, endast i Finland.

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verkliga innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

6. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala räntan uppkommit, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

7. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12 *Royalty*

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verkliga innehavaren av förmånen av royaltyn är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

a) 2,5 procent av royaltyns bruttobelopp, i fråga om betalning som erhålls för nyttjandet av eller rätten att nyttja programvara eller industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning;

b) 5 procent av royaltyns bruttobelopp i övriga fall.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet programvara, biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning, utsändning till allmänheten via satellit, kabel, optiska fibrer eller liknande teknologi), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning (med undantag för container som avses i artikel 8 stycke 2) eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur. Uttrycket "royalty" inbegriper även vinst på grund av överlåtelse av sådan rättighet eller egendom i den utsträckning som vinsten är beroende av dess produktivitet, användning eller förfogande.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den

verklige innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed förpliktelsen att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13 *Realisationsvinst*

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag vars tillgångar till mer än hälften består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av container (däri inbegripet släpvagn, pråm och annan utrustning för transport av container) som används av ett företag i en avtalsslutande stat för transport av gods eller varor, beskattas endast i denna stat, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som

avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14 *Självständig yrkesutövning*

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten eller han vistas i den andra avtalsslutande staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt uppgår till 183 dagar eller mer under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga. Om:

a) han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del av den som är hänförlig till denna stadigvarande anordning;

b) han vistas på detta sätt, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del av den som härrör från hans verksamhet i denna andra stat under denna tidsperiod eller dessa tidsperioder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15 *Enskild tjänst*

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19 och 20 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 16 *Styrelsearvode*

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17
Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som underhållningsartist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller underhållningsartisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst som förvärfvas genom verksamhet bedriven i en avtalsslutande stat av en underhållningsartist eller idrotts- eller sportutövare, om besöket i denna stat helt eller huvudsakligen finansieras med allmänna medel av den andra avtalsslutande staten, dess lokala myndigheter eller administrativa-territoriella myndigheter. I sådant fall beskattas inkomsten enligt bestämmelserna i artikel 7, 14 respektive 15.

Artikel 18
Pension, livränta och liknande ersättning

1. Om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning, som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan förmån, oavsett om den är periodisk eller utgår i form av engångsersättning, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat, eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, eller livränta, som härrör från en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

3. Med uttrycket "livränta" förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas till fysisk person periodiskt på fastställda tider under personens livstid eller under en angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde (annat än arbete som utförts).

Artikel 19
Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, ett av dess offentlighetsrättsliga samfund, en av dess lokala myndigheter eller administrativa-territoriella enheter till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, samfunds eller myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen

1) är medborgare i denna stat; eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, ett av dess offentlighetsrättsliga samfund, en av dess lokala myndigheter eller administrativa-territoriella myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, samfunds, myndighets eller enhets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om han är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16, 17 och 18 tillämpas på lön och annan liknande ersättning och på pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, ett av dess offentlighetsrättsliga samfund, en av dess lokala myndigheter eller administrativa-territoriella enheter.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

1. Studerande, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat. Förmåner enligt bestämmelserna i detta stycke beviljas endast för en tidsperiod om högst sju på varandra följande år.

2. Studerande vid universitet, högskola eller annan läroanstalt för högre undervisning i en avtalsslutande stat, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant som har eller omedelbart före vistelse i den andra avtalsslutande staten hade hemvist i den förstnämnda staten och som vistas utan avbrott i den andra avtalsslutande staten under tidsperiod som inte överstiger 183 dagar, beskattas inte i denna andra stat för ersättning som uppbärs för arbete som utförs i denna andra stat, under förutsättning att arbetet har anslutning till hans studier eller utbildning och ersättningen utgör inkomst som är nödvändig för hans uppehälle.

Artikel 21

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Artikel 22

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte skall påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Finland på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Rumänien, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, från denna persons finska skatt avräkna ett belopp motsvarande den rumänska skatt som betalats enligt rumänsk lagstiftning och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Dividend från bolag med hemvist i Rumänien till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får fysisk person med hemvist i Rumänien, vilken enligt finsk skattelagstiftning i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även anses vara bosatt i Finland, beskattas i Finland. Finland skall emellertid medge avräkning för rumänsk skatt som betalats på inkomst från finsk skatt enligt bestämmelserna i punkt a). Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast på finsk medborgare.

d) Om inkomst, som person med hemvist i Finland förvärvar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

2. I Rumänien undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

Om person med hemvist i Rumänien förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Rumänien från denna persons skatt på inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt på inkomst som betalats i Finland. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av skatten på inkomst beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Finland.

Artikel 23

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1,

artikel 11 stycke 7 eller artikel 12 stycke 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 24

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 23 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra, också inom en kommission som består av dem själva eller representanter för dem i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken.

Artikel 25

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet, i synnerhet för att förhindra skattebedrägeri eller kringgående av skatt. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en

avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits i dessa staters interna rättsordning och saken får läggas fram endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får lägga fram upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i stycke 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 26

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 27

Ikraftträdande

1. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen för det senare av de meddelanden genom vilka de avtalsslutande staternas regeringar bekräftar att de interna juridiska förutsättningarna för ikraftträdandet av detta avtal uppfyllts. Avtalets bestämmelser tilllämpas i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

2. Avtalet mellan Republiken Finland och Socialistiska Republiken Rumänien för undvikande av dubbelbeskattning och förnindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som undertecknats i Helsingfors den 18 augusti 1977, (nedan "1977 års avtal") upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter på vilka avtalet tillämpas enligt bestämmelserna i stycke 1.

Artikel 28

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg säga upp avtalet genom underrättelse härom senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan

uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 27 oktober 1998 i två exemplar på finska, rumänska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken
Finlands regering:

Tarja Halonen

För Rumänies
regering:

Andrei Plesu